

TANTAL

Tantal, sin Zeusov, kralj pod brdom Sipilom u Lidiji, bijaše izvanredno bogat i sretan. Olimpski bogovi počastili ga svojim povjerljivim prijateljstvom, tako da je katkada i jeo za njihovim stolom i slušao njihove razgovore. Ali on se zbog prevelike sreće toliko uzobijestio da je stao svakojako vrijedati bogove. Odavao je ljudima njihove tajne, s njihova je stola krao nektar i ambroziju, piće i jelo bogova, i dijelio ih svojim prijateljima na zemlji. Sakrio je skupocjenoga zlatnog psa kojega je jedan njegov prijatelj ukrao iz Zeusova hrama na Kreti i kod njega pohranio, a kad ga je Zeus od njega tražio natrag, zakleo se Tantal da ga nije nikada ni primio. Napokon u obijesti pozove bogove u goste, i da bi iskušao jesu li uistinu sveznajući, dade zaklati svoga rođenoga sina Pelopa, isjeći ga na komade i prirediti ga za jelo bogovima. Bogovi odmah primijetiše strahotu i ne dirnuše jela. Samo Demetra, obuzeta tužnim mislima na ugrabljenu kćer, vrlu i krasnu Perzefonu, pojede jedno pleće. Bogovi bace rasječene dječakove udove u kotao, iz kojega Suđenica Klota izvadi dječaka još

ljepšega nego što bijaše prije. Mjesto pleća što ga je Demetra pojela, dobi Pelop pleće od bjelokosti.

Time je Tantal prevršio mjeru zločina. Zato ga Zeus baci u Tartar da ondje trpi teške muke. Stajao je usred jezera. Voda mu je dopirala do usta, a ipak je gorio od silne žedi, jer se nije nikada uzmogao napiti vode. Kad god bi se sagnuo da prinese usta k vodi, voda bi pred njim uzmaknula, a tamno bi se dno pokazalo pred njegovim nogama. Pri tom je ujedno trpio i najstrašniju glad. Na obali jezera rasle su krasne voćke svijajući svoje grane nad njegovu glavu. Kad bi se uspravio, u lice su mu se smijale sočne kruške, rumene jabuke, žarki mogranji, slatke smokve i zelene masline. Ali čim bi pružio ruku da ih dohvati, olujni bi vjetar nenadano digao grane u veliku visinu. Tim paklenim mukama pridružio se stalan smrtni strah, jer je velika stijena visjela nad njegovom glavom prijeteći neprestano da će se srušiti na njega. Tako je opaki Tantal trpio trostruku muku bez kraja i konca.